

[Mølgaard]

Men retsforbundet vil altså principielt set gerne støtte forslaget, også uanset at det koster, hvad der jo i almindelighed sandt for dyden ikke er brug for i den aktuelle økonomiske situation, så meget desto mindre som der ikke er et reelt politisk flertal for håndfaste forholdsregler imod krisen.

Vi vil gerne støtte forslaget, primært af hensyn til de allersvageste individer. Den videnskabelige påvisning af risici i et betydeligt omfang ved for tidlige fødsler med dertil hørende livs- og velværdstrusler er for os helt afgørende.

Jeg vil gerne om dette forslag yderligere anføre, at vi højst sandsynligt vil stille ændringsforslag til forslaget og i det hele forbeholde os vor endelige stilling.

SF- og VS-forslagene går efter vor opfattelse videre, end godt er i den nuværende situation, og deres gavnvirkninger kan der sættes endnu alvorligere spørgsmålstejn ved. Den omstændighed, at VS-forslaget er undfanget i socialdemokratiske kredse, gør ikke afkommet vellykket, og VS' adoption af dette forslag kan nok anerkendes som en ganske elegant manøvre taktisk betragtet, men ændrer selvfølgelig ikke på vor vurdering af forslaget som sådant, som vi vel forstår socialdemokratiet behandler som et forskudt barn.

Jeg vil gerne indtage en afvisende holdning til de overdrevene, unødige og urimelige og for øvrigt helt uhensigtsmæssigt virkende indgreb i arbejdsmarkedsforhold fra lovgivningsmagts side, som der lægges op til især i SFs forslag. Det udtrykker den totale holdningsløshed over for et for retsforbundets gruppe helligt princip, nemlig arbejdsmarkedets selvforvaltningsret.

Vi afviser derfor SFs forslag. Jeg har allerede kommenteret vores afvisning af VS' forslag.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Ordføreren for forslagsstillerne vedrørende beslutningsforslag nr. B 90 (om barselorlov), fru Birthe Nielsen, har ordet.

Birthe Nielsen (SF):

Som forslagsstiller for beslutningsforslag nr. B 90 vil jeg lige tilkendegive, hvorfor SF genfremsætter et tidligere forslag; der er dog nogle mindre ændringer i det. Det gør vi,

fordi vi mener, det er vigtigt at fastholde socialdemokratiet og andre partier på det, som de har lovet den danske befolkning. Når vi så stædigt bliver ved, skyldes det ikke mindst den brede folkelige opbakning, der igennem de sidste tre år har været bag tanken om en forbedret barselorlov.

Da vi fremsatte vores forslag første gang, var det i samarbejde med nogle kvindegrupper, men nu har det bred tilslutning i hele kvindebevægelsen og langt ud over kvindebevægelsen, også i fagforeninger, sågar mandligt dominerede fagforeninger. Dertil kommer, at flere og flere ekspertudtalelser meget kraftigt har understreget, hvor vigtigt det er især for hårdt arbejdende kvinder og deres børn, at der sker en forbedring og en reform på dette område, fordi forholdene er alt for ringe, og det er skandaløst især over for en bestemt gruppe af befolkningen. Det er også et tegn i tiden, at det får mere og mere opbakning fra yngre fædre, og der er ingen tvivl om, at selv om vi ikke kan få vores forslag igennem denne gang med det, som vi ønsker, så arbejder tiden for det. Det er vigtigt at holde fast i det både i og uden for folketinget, og det er også vigtigt at presse socialdemokraterne til at forstå, at selv om de er venlige og imødekommende over for vores forslag, kan vi jo ikke leve alene af venlige og velmenende ord; der skal også handling bag venligheden.

Vores forslag er identisk med det, der er kommet fra både ligestillingsrådet og børnekommissionen; dette være sagt til oplysning også for fru Lone Dybkjær, som egentlig omtalte vores forslag ret positivt – og det er vi da glade for – men det ved fru Lone Dybkjær jo godt, da fru Lone Dybkjær tidligere har været formand for børnekommissionen.

Hvad angår de tre forslag, der foreligger om barselorlov, er VS' forslag identisk med det forslag, vi havde regnet med der kom fra socialdemokratiet. Når vi så skal behandle de rent økonomiske konsekvenser af dette skræbete forslag, viser det sig, at de 100 mill. kr., det koster, at kvinder kan få deres barselorlov forlænget med fire uger før fødslen, svarer nøjagtigt til det beløb, som arbejdsgiveren sparer i forbindelse med de tre første uger ved nyansættelser og i forbindelse med, at de mindre arbejdsgivere skal give lidt mindre i procenter til forsikring. Det koster nemlig det offentlige 94 mill. kr., og det forelig-